

ಹತ್ತಿದೆಯೆಂದೇ ಅಥವಾ ಅವಳುಕೆ ಅವನು
ಹಂತುವ ಅಷ್ಟಲ್ಲಿ ಮುದುರಿ
ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಅವಳು ಅವನ ಸೈರವನ್ನು,
ಕುಟುಂಬವನ್ನು, ಅವನ ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು, ಜಾಣತನವನ್ನು,
ಹಂತವನ್ನು, ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಷಿಪುಂಧ ಹೆಣ್ಣಿ.
ಅವಳನು ನೋಯಿಸಿದರೆ ವಿಂಡಿತ ಅವನು ರೌರವ ನರಕಕ್ಕೆ
ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಗಂಡಸರು ಮಾಡುವ ಇಂಥ
ದುಡುಕಿನಿಂದಲೇ ನರಕ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಪದ
ಕೊಡಗಳು ಈ ಭಾವಿಮಿಯ ಮೇಲೆ ತುಂಬಿತುಂಬಿ
ತುಳುಪುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀತಿ ಹೋಳಿಯನ್ನೇ ತಂದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹರಿಸಿದರೂ
ಆ ಪಾಪದ ಕೊಡಗಳ ದುಖಿವನ್ನು ಯಾರೂ
ಹೋಳಿಯಲಾರು. ಬಾಣ ಹೂಡುವವನಿಗೆ ಗುರಿಯಂ
ಪ್ರಜ್ಞಯಿಲ್ಲದ್ದರೆ ಅರ್ಚಿವಾಗಳು ಅಂತರ ಪಟ್ಟಲದಲ್ಲಿ
ತಲ್ಲಿನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ತಲ್ಲಿ ಜಗದ
ತಲ್ಲಿವಾಗುವಂತೆ ವಿಸ್ತೃತಿಸ್ತು ಹೋಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಜಗತ್ತು
ನಾಶವಾಗುವ ಹಂತ ತಲ್ಲಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀತಿಯ ಸುರುಳಿ
ಮೈಯಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಳಮುಖಿವಾಗಿ ಚಲಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿಂದ
ಮೈಯಿಗೆ ಹೋರಮುಖಿವಾಗಿಯೂ ಚಲಿಸಬಲ್ಲದು.
ಹಾಗೆಯೇ ದುಖಿವೂ... ಆದರೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಷ್ಟೇ...

ಶ್ರೀತಿ ಬಲಿದವರನ್ನು ಹೋಸಹುಣ್ಣಿಂದನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ
ದದ ಸೇರಿಸಿದರೆ ದುಖಿದ ತಲ್ಲಿ ಇದ್ದಲ್ಲೇ ವಿಸ್ತೃತಿ,

ನಡುವೀರನಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿಸುವಂಥದ್ದು. ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯ

ಕೇಟಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದೆ. ಎಂದಿನಂತೆ ಬಿಂದಿ ಕಾಫಿ

ಬೆರೆಸಿ ಸಂಪ್ರಮ, ಸುರುವಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಳು.

ಫೋನ್ ಸದ್ಯ. ಸಂಪ್ರಮ, “ಹೇಮೂ,
ವಿನಾ ಗೊತ್ತಾ? ಈತ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದ.

‘ನಾಲಿದ್ದು ಬಂಬಿ ಹೋಗ್ಗೇನು. ಸಂಜೇ ನಿಮ್ಮನೇ
ಕಡೆ ಕೆಲ್ಲ ಇದೆ, ಬಟ್ಟಿನ’ ಅಂತ. ನಾನೂ ಹೂಂ
ಅಂದಿದಿನಿ” ಅಂತ ನಗುತ್ತ ಹೇಳಿದಳು.